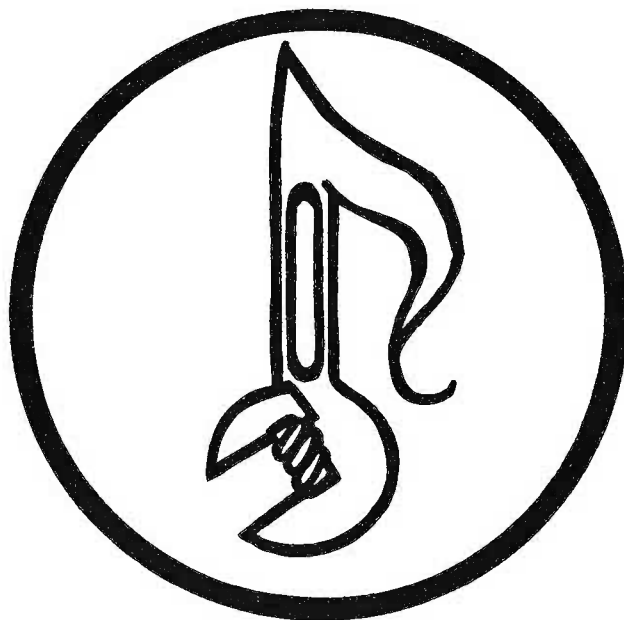


werktuig



uitgave RASA Utrecht

LIEDBOEK

www.toneelwerkgroepproloog.nl

Doe die vlag weg - rood werkt averechts. Vouw 'm keurig in de plooi en
berg 'm op. Als j'er toch mee over straat wilt, bleek 'm eerst. Bleek 'm
rose en borduur er bloemen op. Wij zijn voor jouw communisme, maar pas op:
door jouw vlag werkt onze demonstratie niet. Want wat denkt de burgerman
wel niet als hij tussen ons bedaard verzet jouw geestdrif ziet.



de rode vlag.

Gemaakt voor de Chilimanifestatie-Eindhoven van 1975. Toen werd die manifestatie in het plaatselijk jongerencentrum geweigerd, omdat rode vlaggen het centrum "zouden compromitteren" bij de doelgroep.

DE RODE VLAG

"Doe die vlag weg, rood werkt averechts.
Vouw 'm keurig in de plooi en berg 'm op.
Als j'er toch mee over straat wilt: bleek 'm eerst,
bleek 'm rose en borduur er bloemen op.

Wij zijn voor jouw kommunisme, maar pas op !
Door jouw vlag werkt onze demonstratie niet,
want wat denkt de burgerman wel niet als hij
tussen ons bedaard verzet jouw geestdrift ziet ?"

Kameraden, met de vlag boven je bed,
die vlug onder 't matras wordt weggestopt,
als je schoonmoeder logeert in 't echtelijk bed:
waarom is de vlag van 't kommunisme rood ?

Toen de wanhoop van de werklozen van de vorige eeuw
massaal de straat op werd gebracht,
werd dit verzet bloedig uiteengeslagen door
de sterke arm, daaraan herinnert deze vlag.

Deze vlag is voor de arbeiders het sein,
dat de mars tegen de bazen weer begint.
Roep je medestanders op, want anders weet je van tevoren,
dat je het gevecht niet wint.

Klassestrijd is geen discussie met de bazen;
steeds als arbeiders massaal hun rechten eisten
en de heren zich in 't nauw gedreven voelden,
hebben ze geweld gebruikt, geen argumenten.

Julie redelijkheid geeft aan de demonstratie
de politieke lading van 'n wandeltocht.
Sluip niet door de straten, demonstreer niet stiekum.
Laat je kracht zien: onze redelijkheid is ROOD.

6



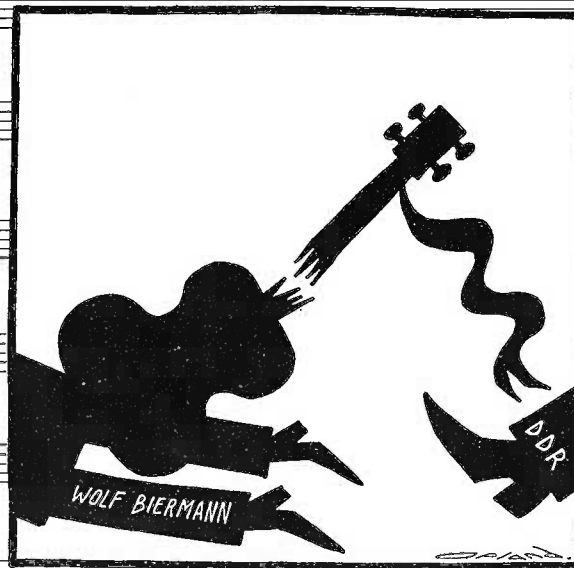
De rode steen der wijzen, geef toe ! Bestaat toch niet, kameraad, hoe



j' ook zoekt; bestaat toch niet, hoe je ook heb gezocht, je hebt 'm niet



gevonden.



Deutsche Demokratische Republik

de rode steen der wijzen.

Een vertaling van "Vom roten Stein der Weisen" van Wolf Biemann.

DE RODE STEEN DER WIJZEN

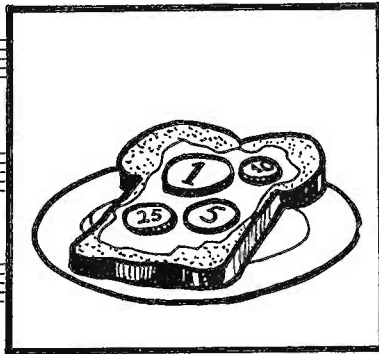
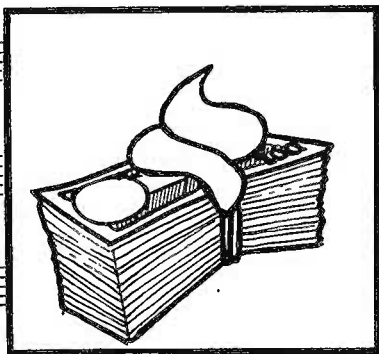
De rode steen der wijzen, geef toe !
Bestaat toch niet kameraad, hoe je ook zoekt;
bestaat toch niet, hoe je ook hebt gezocht,
je hebt 'm niet gevonden.

Zeg, kameraad, hoe vaak hebben wij,
in hanengevechten om 't grote gelijk
en onder applaus van de burgerij,
elkaar flink toegetakeld ?

De strijd is hard, de vijand is slim:
organiseerde zich van 't begin.
Slimmer als wij: vanaf het begin
pakt ie ons een voor ene.

Zeg ben je niet goed bij je verstand ?
Vraagt aan het spiegeltje aan de wand:
"Wie is de links-ste van het ganse land ?"
Klassestrijd is geen sprookje.

Vrienden, wilt aandachtig horen. 't Is een zaak aan elk bekend. Menig
klacht moest men reeds smoren en de zaak neemt nog geen end. Wat men hoort,
"opslaan" is het woord. Prijzen zijn zo hoog gerezen, 't loon moest haast
verdubbeld wezen. "Waar moet dat in godsnaam heen ?", is de vraag van ie-
dereen.



Op den duren tijd.

Een straatlied uit de vorige eeuw, dat we hier en daar wat geaktualiseerd hebben.

NIEUW LIED OP DEN DUREN TIJD

Vrienden, wilt aandachtig horen; 't is een zaak, aan elk bekend.
Memig klacht moest men reeds smoren, maar de zaak neemt nog geen end.
Wat men hoort, "opslaan" is het woord.
Prijzen zijn zo hoog gerezen; 't loon moest haast verdubbeld wezen.
"Waar moet dat in godsnaam heen?", is de vraag van iedereen.

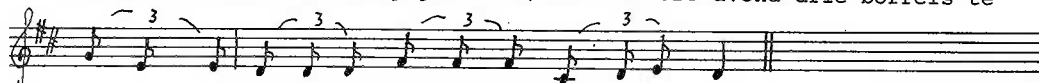
Aardappels, niet te betalen; dat is echt geen flauwe kul.
Prijzen stijgen, dat is balen: d'arbeider is weer de lul.
Wat men hoort, "krisis" is het woord.
Boter, kaas, zo hoog in waarde - al het vette van de aarde,
daaglijks kost het alsmaar meer, duurte drukt den werkmán zeer.

Nederland, o land van zegen, poedermelk en boterberg,
multinationaal bekeken is het allemaal niet zo erg.
Voorraad groot, helemaal geen nood.
Akzo, Philips, Unilever, die maken de dienst hier uit.
Arbeiders die staan op straat en zij gaan strijken met de buit.

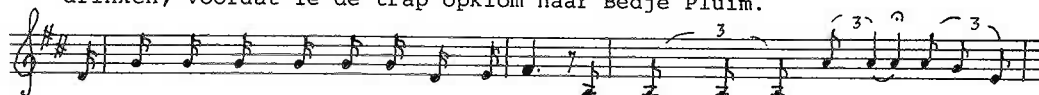
Rijkaards, die veel voordeel trekken uit dees bange, dure tijd;
die ons nu laten verrekken, éénmaal komt toch onze tijd.
Wint gij veel? Eénmaal komt ons deel.
Kameraden, smeedt de eenheid in de vakbond en partij:
samen voeren wij de strijd voor een nieuwe maatschappij.



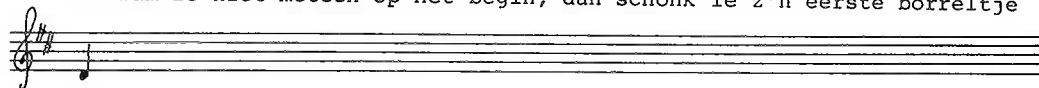
Marinus is negenentachtig geworden, door iedere avond drie borrels te



drinken, voordat ie de trap opklom naar Bedje Pluim.



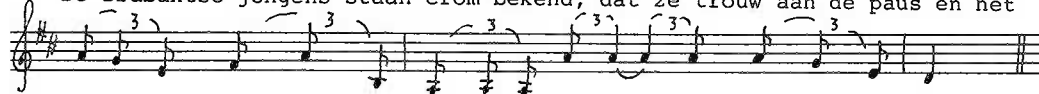
En kwam ie niet meteen op het begin, dan schonk ie z'n eerste borreltje



in.



De Brabantse jongens staan erom bekend, dat ze trouw aan de paus en het



koninklijk huis zijn. Wie aan Willemien komt, die komt ook aan ons.



drie borrels...

In 1918 maakten de "Socialen", onder leiding van Troelstra, een aanzet tot een revolutie. Toen echter "Brabantse en Limburgse" legeronderdelen naar de randstad gestuurd werden, verklaarde Troelstra de opstand tot een vergissing en dook onder in het "parlementarisme".

DRIE BORRELS, TWEE VERHALEN EN EEN VRAAG.

Marinus is 89 geworden,
door iedere avond drie borrels te drinken,
voordat ie de trap opklom, naar "bedje pluim".
Hij zat in z'n stoel, op z'n knie lag 'n weekblad,
maar liever dan lezen wilde hij vertellen.
De tijd voor verhalen, die mat ie erg ruim.

En kwam ie niet meteen op het begin,
dan schonk ie z'n eerste borreltje in.

Het moet zo rond 1918 geweest zijn.
Ik zat toen in dienst en er waren "Socialen",
die wilde de kroon stelen van Willemien.
Ze stonden in Amsterdam op barrikaden
en wierpen met straatstenen naar de politie.
Toen riepen ze ons en dat was goed gezien.

De Brabantse jongen staat erom bekend,
dat ie trouw aan de paus en het koninklijk huis is:
wie aan Willemien komt, die komt ook aan ons.
Die opstand was toen in een oogwenk historie.
De stadse vergaten hun "betere wereld"
alleen al bij 't zien van onze bataillons.

Het verhaal, dat geeft 'm goeie zin.
Hij schenkt z'n tweede borreltje in.

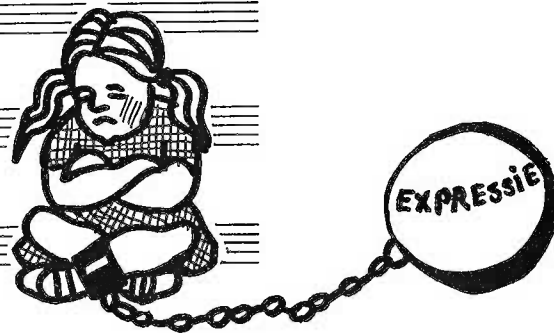
't Was tijdens de crisis, in '29.
Mijn broer en ik waren een werkplaats begonnen.
We maakten er kisten en aten droog brood.
Wat geld op de bank en we hadden wat schulden.
De bankdirecteur nam de kas mee naar Frankrijk.
Toen bleven de schulden; dat was onze dood.

De Brabantse mens werkt hard en leeft goedkoop;
zo spaart ie op z'n armoei nog wat centen.
En met dát geld ging die schoft er vandoor.
Ze hebben m'n huis en m'n spullen verkocht en
het duurde tien jaren van zwoegen en zweten,
voordat ik terug had, wat ik verloor.

Het verhaal maakt 'm droevig en moe;
hij is aan z'n derde borreltje toe.

Dat borreltje drie zet 'm wel aan 't denken.
Hij vraagt zich af wat er zou zijn gebeurd als
in '18 de "Roaien" dóór waren gegaan.
Had ook in hun wereld dat fijne mijnheertje,
op kosten van arme Brabantse mensen,
zijn tijd in Monaco met spelen verdaan ?

Schoenarbeiders uit de Langstraat hadden het niet breed. Daarom was 't in
 die streek gewoon, dat de vrouwen naast de last van het veel te zwaar ge-
 zin, bijverdienden op dat kleine loon.
 Huishoudscholen in de Langstraat hadden een lokaal, waar de bazen stikma-
 chines plaatsten, om de huisvrouwen in spē te oefenen in thuisarbeid, die
 ze straks als "ongeschoold" betaalden.



vrije expressie.

Over de functie van het onderwijs en van het creativiteitsonderwijs in het kapitalisme. De Langstraat is de streek rond Waalwijk - tot voor enige jaren een centrum van leerindustrie.

VRIJE EXPRESSIE

Schoenarbeiders in de Langstraat hadden het niet breed, daarom was het in die streek gewoon, dat de vrouwen naast de last van het veel te zwaar gezin bijverdienden op dat kleine loon.

In de nette kamer de gehate stikmachine en daarachter moeder, moe en kwaad; Als het koken en het wassen, het verstellen was gedaan, ratelde de stikmachine tot laat.

Huishoudscholen in de Langstraat hadden een lokaal, waar de bazen stikmachines plaatsten, om de huisvrouwen in spé te oefenen in thuisarbeid, die ze straks als "ongeschoold" betaalden.

Ik zing voor u dit lied om uit te leggen hoe de school kinderen alleen die dingen leert, die nodig zijn om dadelijk het werk te kunnen doen - en niet leert wie daarvan profiteert.

Mag ik even onderbreken ? Vroeger lag dat zo, maar mijnheer, die tijden zijn voorbij. De school maakt tegenwoordig, met expressie in 't pakket, onze kinderen zelfbewust en vrij.

Het lokaal waarin die bazen stikmachines plaatsten, de verankering zit nog in de grond, is allang tot vrijplaats voor expressie omgetoverd. Kijk eens rond en houdt voortaan uw mond.

Ik zie de wanden van 't lokaal vol applikatielappen. Geven aan die klas apparte fleur. Met geduld hebben de meisjes aan dit wonder zitten werken: restjes stof, gerangschikt op structuur en kleur.

Straks krijgen die meisjes werk in winkels, warenhuizen. Vullen daar de lege vakken bij. Rangschikken op vorm en kleur, dat helpt een vlotte verkoop. Die vrije expressie, is die werkelijk zo vrij...



Tikus, kleine muis. In de bus van school naar huis. Op en neer tussen



twee werelden. In geen van beide is ie thuis.



In zestienhonderd vijf kwamen de Hollanders naar Ambon. Ze zetten de be-



volking op plantages aan het werk. Wat buiten de plantages nog verbouwd



werd, werd vernietigd. Het volk verzet zich fel, maar de bezetter is te



sterk.



Tikus, kleine muis.

Een liedje, dat wat orde wil brengen in de onoverzichtelijkheid van het "Molukkenprobleem". "Tikus", is maleis voor "muis". Het woonoord, waarover gesproken wordt, ligt binnen de grenzen van de gemeente Vught.

TIKUS, KLEINE MUIS

Tikus, kleine muis,
in de bus van school naar huis:
op en neer tussen twee werelden;
in geen van beide is ie thuis.

In 1605 kwamen de Hollanders naar Ambon,
zetten de bevolking op plantages aan 't werk.
Wat buiten die plantages nog verbouwd werd, werd vernietigd.
Het volk verzet zich fel, maar de bezetter is te sterk.

De stadsbus, op de achterbank een kleine bruine jongen.
De school is uit, hij leest zijn les wat na, geschiedenis.
Het staat er zwart op wit, de Spanjaard was hier 'n bezetter,
die met geweld, na tachtig jaar, uit 't land gedreven is.

Tikus, kleine muis...

Loopplanken op de grond, want anders trap je door de vloeren.
Tot de Molukken vrij zijn als wachtkamer 'n barak.
De Duitsers hebben ze gebouwd om Joden op te bergen.
Als 't regent zet je pannen onder lekken in 't dak.

Toen waren het bedienden, onderwijzers en soldaten.
Mochten eigen baas zijn, toen de Toean 't land verliet.
Die liet z'n knechten vallen voor de handel met Djakarta:
Na dertig jaren vagevuur géén hemel in 't verschiet.

Tikus, kleine muis...

Een jaar of tien geleden heeft 't regime in Djakarta
het visrecht in de zee van Ambon aan Japan verkocht.
Met de modernste vistechnieken rooft Japan die zee leeg,
terwijl de vissersvloot van Ambon op de kusten rot.

In de stadsbus naar het woonoord zitten oude mensen,
die veel te lang geknecht, bedrogen en vergeten zijn
en zit een kleine jongen, die zich afvraagt waarom *Geuzen*
Vrijheidsstrijders waren en nu terroristen zijn.



Ons blijft wat goed was en waar was, iets wat bij jou nooit een vraag was.



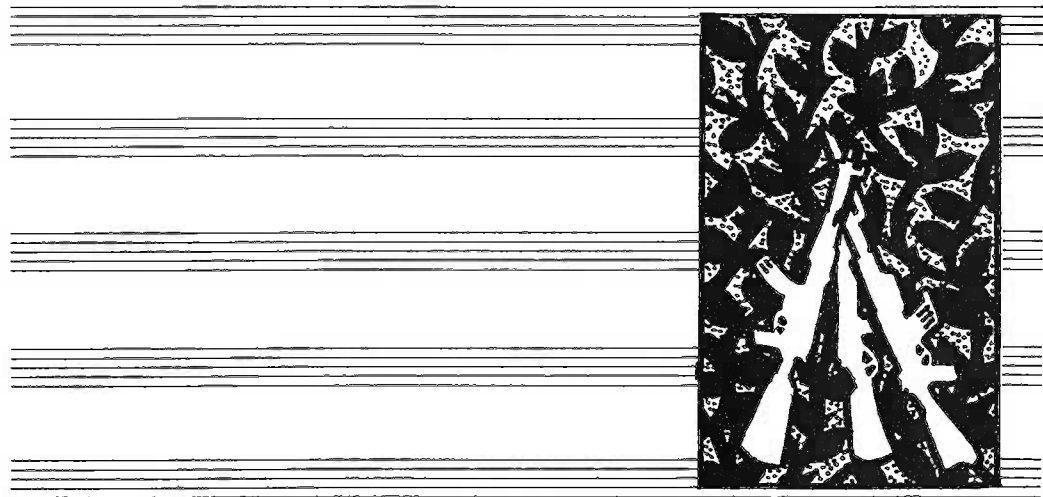
Wel liefde, haat, maar nooit angst had Commandante Che Guevara.



Het was jouw wil zo te leven, voor in de strijd waar de dood lacht en het



Volk aan zijn nood een eind maakt. Nu ben je weg en toch gebleven.



Che Guevara.

"Commandante Che Guevara" is een lied van Carlos Pueblo. Wij zingen het in de vertaalde bewerking van Wolf Biermann.

COMMANDANTE CHE GUEVARA

Ons blijft wat goed was en waar was,
iets wat bij jou nooit een vraag was.
Wel liefde, haat, maar nooit angst had
Commandante Che Guevara.

Het was jouw wil, zo te leven,
voor in de slag, waar de dood lacht
en het volk aan zijn nood een eind maakt.
Nu ben je weg en toch gebleven.

Bent geen partijbons geworden,
geen hoger dier dat naar geld loert
en de status van een held voert
in 't nette pak, met oude orden.

Ja, juist de armen der aarde,
die willen meer als te eten
en dat heb je niet vergeten.
dat uit een mens een mens kan worden.

De rode ster op je jasje
en in je baard de havanna.
Deze Christus is gewapend.
Zo voert jouw beeld ons tot de aanval.

Ons blijft wat goed was en waar was,
iets wat bij jou nooit een vraag was.
Wel liefde, haat, maar nooit angst had
Commandante Che Guevara.



't is het recht om te leven; de dichter ho chi min proklameert vanuit



vietnam voor heel het menselijk ras: geen bom veegt ooit van het veld



de voren, die jij daarin trekt - 't is het recht om in vrede te leven.



het recht om in vrede te leven.

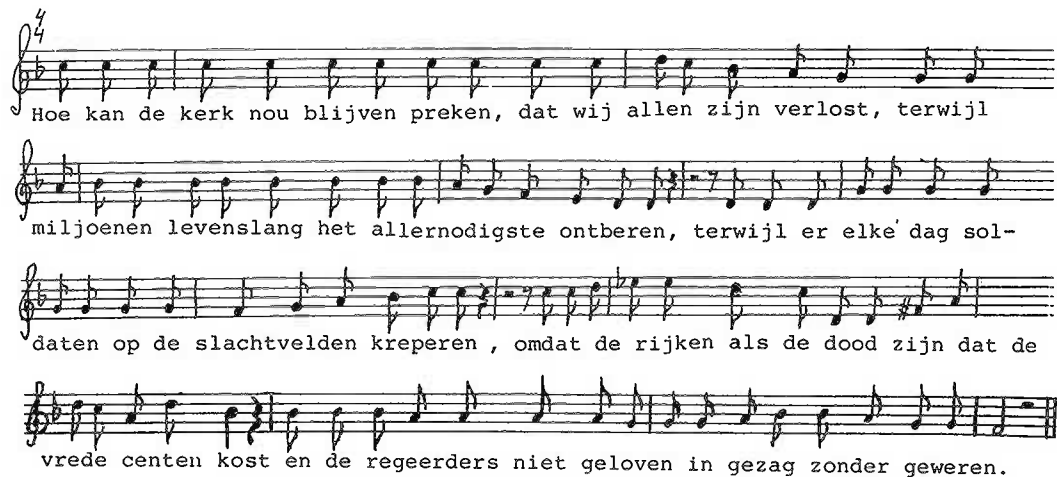
De muziek en de tekst van het eerste couplet zijn van Victor Jara. De oorspronkelijke titel is "El derecho de vivir en paz". Wij hebben de twee laatste coupletten geschreven, om het lied werkzaam te maken t.a.v. de strijd van het Chileense volk op dit moment.

HET RECHT OM IN VREDE TE LEVEN.

't Is het recht om te leven;
de dichter Ho Chi Min
proklameert vanuit Vietnam
voor heel het menselijk ras:
"Geen bom veegt ooit van het veld
de voren die jij daarin trekt -
't is het recht om in vrede te leven."

Victor Jara, jouw lied,
dat jij schreef voor Vietnam,
geeft nu kracht aan de stem,
die voor jouw volk in angst,
dat leeft met de laars in de nek,
een claim legt op dit recht:
't is het recht om in vrede te leven.

't Is het recht om te leven;
de napalm verschroei'de Vietnam,
maar in 't heetst van de strijd
verdubbelt op 't land zich de oogst.
In Chili groeit ook dat gewas,
dat kiemt uit het zaad van de haat,
uit het recht om in vrede te leven..


Hoe kan de kerk nou blijven preken, dat wij allen zijn verlost, terwijl
miljoenen levenslang het allernodigste ontberen, terwijl er elke' dag sol-
daten op de slachtevelden kreperen , omdat de rijken als de dood zijn dat de
vrede centen kost en de regeerders niet geloven in gezag zonder geweren.



aan Luther e.o.

Een liedje van Jules de Corte, waar we weinig aan toe te voegen hebben..

AAN LUTHER EN DE ANDEREN

Hoe kan de kerk nog blijven preken, dat wij allen zijn verlost
terwijl miljoenen levenslang het allernodigste ontberen
terwijl er elke dag soldaten op de slagvelden kreperen
omdat de rijken als de dood zijn dat de vrede centen kost
en de regeerders niet geloven in gezag zonder geweren.

Hoe kan de kerk maar steeds herhalen, dat wij allen zijn bevrijd,
terwijl van uur tot uur de vreselijkste gevaren ons bedreigen,
terwijl de noden en problemen in getal en omvang stijgen
en de vooruitgang steeds gebonden is aan geldelijk profijt.
En zij die vragen om het recht zullen het vragend nooit verkrijgen.

Hoe kan de kerk nog steeds beweren, dat de mensheid is gered,
terwijl die hele theorie eenvoudig nergens blijkt te kloppen.
Er is geen god meer en geen duivel om je achter te verstoppen.
Er is geen macht meer in 't heelal, die ons de ondergang belet.
We zullen het samen moeten doen, of we gaan samen naar de knoppen.

Jezus Christus was een man, die rondtrok door het land. Een kameraad, die
 van aanpakken wist. Hij zei tegen de bazen, geef je winst aan wie 'm
 maakten. Maar ze legden Jezus Christus in z'n kist. Jezus was de zoon
 van 'n gewone timmerman. Was de vriend van wie ploegt, bouwt, sjuwt en
 vist. Hij had gelijk in wat ie zei en hij zei het hard en vrij en ze legde
 Jezus Christus in zijn kist.



jesus christus.

Een liedje, dat Woody Guthry schreef in de tijd van het opkomend anti-kommunisme in Amerika, kort na de Tweede Wereldoorlog.

JEZUS CHRISTUS

Jezus Christus was een man, die rondtrok door het land
Een kameraad, die van aanpakken wist.
Hij zei tegen de bazen: "Geef de winst aan wie hem maakte".
Maar ze legden Jezus Christus in z'n kist.

Refr.: Jezus was de zoon van 'n gewone timmerman,
was de vriend van wie ploegt, bouwt, sjouwt en vist.
Hij had gelijk in wat ie zei en hij zei het hard en vrij
en ze legden Jezus Christus in z'n kist.

Ging naar de bisschop en ging naar de rechter toe
en hij eiste van die mannen zeer beslist:
"Deel de steekpenning en 't kerkegeld maar aan de armen uit",
maar ze legden Jezus Christus in z'n kist.

Als Jeus in de stad kwam, liepen de fabrieken uit.
Niemand had graag van zijn woorden iets gemist.
Door soldaten en door smerissen werd Jezus afgetuigd
en ze legden Jezus Christus in z'n kist.

Refr.:

En de werkende mensen droegen Jezus op hun handen
en ze luisterden naar wat ie dacht en wist,
maar bankiers en speculanten - die sloegen 'm aan 't kruis
en ze legden Jezus Christus in z'n kist.

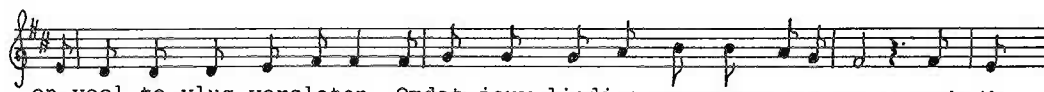
Dit liedje zingen wij hier in Eindhoven vandaag,
de stad van CDA, van Philips en van DAF.
Als Jezus hier zou zeggen, wat ie vroeger heeft gepreekt,
werkten *die* Jezus Christus in z'n graf.

Refr.:

4



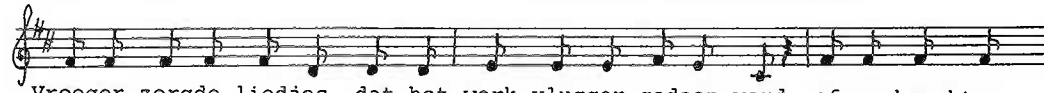
Hé, mijnheer, ik koop jouw liedjes niet meer. Ze zijn niet om te vreten



en veel te vlug versleten. Omdat jouw liedjes nergens over gaan, maak ik



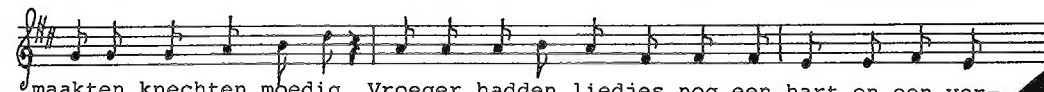
mijn liedjes zelf voortaan en daar verdienen jij niks meer aan.



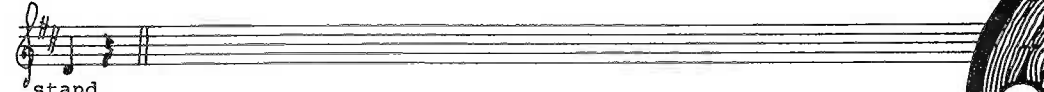
Vroeger zorgde liedjes, dat het werk vlugger gedaan werd, of ze brachten



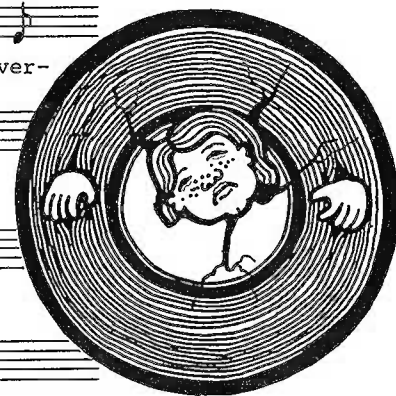
nieuwtjes als een krant door 't hele land. Ze bespotten meesters en ze



maakten knechten moedig. Vroeger hadden liedjes nog een hart en een ver-



stand.



voor de platenbazen.

Een liedje, dat aan kinderen probeert uit te leggen hoe het kapitalisme muziek van kommunikatiemiddel tot waar maakte.

LIEDJE VOOR DE PLATENBAZEN

Hé, mijnheer, ik koop jouw liedjes niet meer.
Ze zijn niet om te vreten
en veel te vlug versleten.
Omdat jouw liedjes nergens over gaan,
maak ik mijn liedjes zelf voortaan
en daar verdien jij niets meer aan.

1.

Vroeger zorgde liedjes, dat het werk vlugger gedaan werd,
of ze brachten nieuwtjes als een krant door 't hele land.
Ze bespotten meesters en ze maakten knechten moedig.
Vroeger hadden liedjes nog een hart en een verstand.

2.

Luister naar de radio en hoor de zangers zingen:
duizend liedjes over "love" en over "I need You".
Liedjes om te dromen, liedjes om bij weg te zakken.
Je vergeet je zorgen en wordt vrolijk - af en toe.

3.

De platenbaas, die houdt alleen van liedjes die verkopen
en die gaan vervelen, als je 't plaatje drie keer draait:
dan koop je weer een nieuwe plaat en kan hij weer verdienen.
Platenbazen zijn niet muzikaal, maar wel gehaaid.

4
7



Er komt een knappe prins langs op een appelschimmel. Buigt zich voorover



en hij tilt me van de grond en voert me mee naar de contrijen van zijn va-



der en rijdt me in een gouden koets de hoofdstad rond.



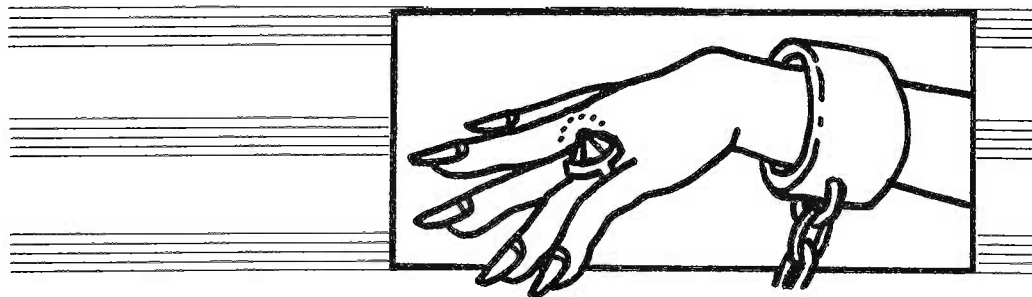
Op 't kasteelplein wordt een os aan't spit geregen. Wijn in kristal blinkt



in de zachte kaarsengloed. Op het balkon zit er een strijkje te violen en



ieder eet en drinkt en danst zich zalig moe.



een prins op een schimmel.

EEN PRINS OP EEN SCHIMMEL

Er komt een knappe prins langs op een appelschimmel.
Buigt zich voorover en hij tilt me van de grond
en voert me mee naar de kontrijen van zijn vader
en rijdt me in een gouden koets de hoofdstad rond.

En langs de wegen ziet het zwart van onderdanen.
Roepen mijn maan en ik toon ze bedeesd mijn hand
en hoe de prins mij zijn oprechte trouw beloofde:
een ring met fonkelende steen - een diamant.

Op 't kasteelplein wordt een os aan't spit geregen.
Wijn in kristal blinkt in de zachte kaarsengloed.
Op het balkon zit er een strijkje te violen
en ieder eet en drinkt en danst zich zalig moe.

Tegen de ochtend draagt de prins mij naar zijn kamer
en heel attent helpt ie me uit de wolk van kant.
Als hij me kust voel ik zijn adem op mijn voorhoofd.
En later liggen we te slapen - hand in hand.

Als ik mijn ogen open is 't al even middag.
De prins is weg - op jacht - komt 's avonds weer naar huis.
Zo gaat dat alle dagen; hij heeft bezigheden:
een tweekamp hier , een veldslag daar ... en ik zit thuis.

Of hij ontvangt zijn vrienden of ook wel zijn vijand.
Dan moet ik mooi zijn als ik was de eerste dag.
Want wat hij wil van hen dat zal ik moeten winnen
met mijn grote ogen - met een steelse lach.

Heb ik een beter leven dan die appelschimmel ?
Die draagt 'm op de weg en ik draag 'm in bed.
Al wil ik niet, hij heeft me stevig in de teugels.
Zijn drift is sterker dan mijn angstige verzet.

En voor hij inslaapt vraagt ie: "Schat, ben je gelukkig ?
Je woont in een paleis - een man die je bemint,
geld en goud, bedienden , mooie kleren...
Hoe komt het dat ik je met roode ogen vind ?"

Ik zeg: "Vanaf die eerste dag ging het verkeerd, vriend.
Toen je me tilde op je paard - een zoete last.
Je hebt me niets gevraagd, je hebt me meegenomen.
Ik werd het pronkstuk in jouw porceleinenkast.

Je geeft me alles wat ik me maar kan bedenken.
Voor de bedienden maak j'een wet van elke grill.
en daardoor hoop je dat ik een ding niet zal vragen:
een eigen leven en een eigen vrije wil.



Er was er eens een mannetje, hei joeke dei. Er was er eens een mannetje,



hei joeke dei.



een mannetje.

Dit is oorspronkelijk een kinderliedje. Het middengedeelte hebben we wat bewerkt en we hebben er zelf een einde aan gemaakt. De laatste twee regels zijn weer van het oorspronkelijke kinderliedje.

ER WAS ER EENS EEN MANNETJE

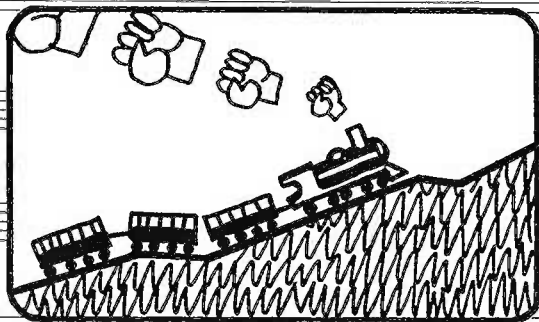
Er was er eens een mannetje, hei joeke dei,
die nam er zich een vrouwtje, hei joeke dei.
Het mannetje ging wandelen, hei joeke dei,
Het vrouwtje wilde met hem gaan, hei joeke dei.
Het mannetje werd kwaad op haar, hei joeke dei:
"Blijf thuis en was de bordjes af", hei joeke dei.
En toen het mannetje thuis kwam, hei joeke dei,
toen likte zij de bordjes af, hei joeke dei.
Toen pakte hij de bezem, hei joeke dei,
en sloeg die op haar ruggetje, hei joeke dei.
De vrouw liep naar een diender, hei joeke dei:
"Die man heeft mij geslagen", hei joeke dei.
"Dat moet je maar verdragen", hei joeke dei,
"Dat moet je maar verdragen", hei joeke dei.

De vrouw liep naar de dominee, hei joeke dei,
die zei: "God heeft er vrede mee", hei joeke dei.
De vrouw liep naar de advokaat, hei joeke dei,
die zei: "Dat is een goede daad", hei joeke dei.
De vrouw liep naar de generaal, hei joeke dei,
die zei: "Dat is toch heel normaal, hei joeke dei.
De vrouw liep naar de president, hei joeke dei,
die zei: "Het is een flinke vent, hei joeke dei.

De vrouw liep naar de buurvrouw toe, hei joeke dei,
die bracht haar eigen buurvrouw mee, hei joeke dei,
en andere vrouwen uit de wijk, hei joeke dei,
en ook de vrouw van de agent, hei joeke dei,
van advokaat en dominee, hei joeke dei,
van generaal en president, hei joeke dei.
Ze hadden allen bezems bij, hei joeke dei,
Ze hadden allen bezems bij, hei joeke dei.
Kom laat ons allen vrolijk zijn, hei joeke dei,
Kom laat ons allen vrolijk zijn, hei joeke dei.

4

je klaagt dat onze trein naar 't socialisme langzaam gaat. waarom komen
de massa's werklozen niet op straat ? en waarom houdt het sterke sta-
kingsdier zijn winterslaap ? het kapitaal valt aan en onze macht is
niet paraat. op al die vragen is maar een antwoord. dat is : ga door,
ga door, ga door, ga door, ga door, ga door, ga door...



ga door...

De muziek van dit nummer is overgenomen van "The Wanderer", een hit van Dion Dimuci uit de vroege jaren zestig.

GA DOOR...

Je klaagt dat onze trein naar 't socialisme langzaam gaat.
Waarom komen de massa's werklozen niet op straat
en waarom houdt het sterke stakingsdier zijn winterslaap ?
Het kapitaal valt aan en onze macht is niet paraat.

Op al jouw vragen is maar een antwoord. Dat is: Ga door, ga door...

Een steen rolt van de helling en breekt anderen in zijn val.
Het water schuurt de rotsen - sleept het gruis mee naar het dal.
Zo wordt ie afgetakeld, heel die berg van 't kapitaal
en de vallei wordt vruchtbaar door dit langzame verval.

De reus is sterk nog, maar hij wordt moe en de strijd gaat door...

Wil jij dat onze trein naar 't socialisme sneller gaat ?
Zorg dat de stoker door jouw lied zijn hoofd niet hangen laat,
maar met groeiende kracht de kolen in de vlammen slaat,
zodat ook door jouw werk de ketel onder spanning staat.

Op al jouw vragen is maar een antwoord. Dat is: ga door, ga door...

3
Ben je vergeten waarvoor we vechten ? Niet voor een partij maar voor 'n
maatschappij. De eenheid van straks zullen we nu moeten maken, als is 't
maar voor een dag: de eerste mei.

BEN JE VERGETEN WAARVOOR WE VECHTEN ?

Ben je vergeten, waarvoor we vechten ?
Niet voor een *partij*, maar voor 'n *maatschappij*.
De eenheid van straks zullen we nu moeten maken,
al is 't maar voor één dag: *de eerste mei*.

Een liedje, gemaakt na de zoveelste poging om in Eindhoven op 1 Mei een gezamenlijke viering van alle linkse partijen te organiseren.

RASA - werktuig.

Deze bundel is een uitgave van de sekte "politieke cultuur" van RASA, Utrecht. Door haar organisatorisch werk en ook door de verspreiding van deze politieke liederen wil die sekte meewerken aan de verdere uitgroei van de strijdcultuurbeweging.

Deze bundel is te bestellen bij RASA, Pauwstraat 13a, Utrecht. (Tel. 030 - 316040.) Ze is te koop bij elke goeie linkse boekhandel.

WERKTUIG bestaat uit Samme Singer, Mariette van der Vliet, Peter Koene, Peter Muskens, Rudie Hageman, Jan Smeets en Piet Huybens. Wij willen er aan werken dat muziek een effectief werktuig in de politieke strijd en de politieke discussie wordt.

Begin 1978 willen we een bundeltje met politieke liedjes voor kinderen uitgeven. Liedjes die ontstaan zijn in en een onderdeel vormen van onze muziekpraktijk.

Voor verdere inlichtingen: Werktuig, ~~Aalsterweg 30~~, Eindhoven. Telefoon: 040-449143 (Jan Smeets) of 040-448528 (Peter Koene).

